

soner, der høre hjemme i en Stat, med Hensyn til hvilken ingen Overenskomst er truffen til i Medfør af Lovens § 1 at kunne komme herind i Landet uden Pas. Det vilde være, ved Siden af Fastholdelsen af Bestemmelsen om Gjensidighed, at give Afgang til at omgaa den Bestemmelse, hvortil Forstriften i § 2 knytter sig. Jeg skal blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvad der vilde stee, hvis Regjeringen i Medhold af Lovens § 2 bestemte sig til at træffe en Convention med en nordtysk Stat, f. Ex. Storhertugdømmet Mecklenburg, hvorefter Fritagelsen for Pasvangen kom til at indtræde for denne Stat. Vilde det ikke være fuldkommen det Samme, som for hele Nordtysklands Vedkommende at have Lovens § 2, naar Enhver, som kom fra Mecklenburg hertil, skulde nyde godt af den Bestemmelse, som § 1 tilstaaer de der omhandlede Staters Undersaatter, og som Tydskland først ligesom andre Lande vil komme til at nyde godt af, naar der ved en kongelig Resolution tages Bestemmelse om, at Udbidelsen skal finde Sted for deres Vedkommende. Det er dog klart, at Enhver fra en hvilken som helst af de sydtyske Stater, der ønsker at komme herind uden Pas, da kun behøver at begive sig til den nordtyske Stat for at faae Afgang til at nyde samme Begunstigelse, som om han havde hjemme i en Stat, som enten gennem Loven eller gennem en Convention var i Besiddelse af denne Ret til Fritagelse for Pasvang. Jeg troer, at man ved at optage den Bestemmelse, der omhandles i Endringsforslaget under Nr. 1, vil komme til at gjøre et ligefremt Brud paa Lovens Bestemmelser, at man vil forandre dens Charakter, og derved medføre Ulemper, som Loven netop er beregnet paa at holde borte gennem dens § 2. — Hvis jeg tør nære den Tro, at man vil erkjende Betydningen af, hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre, saa tvivler jeg ikke paa, at man vil finde, at det aldeles ikke gaaer an at optage den i Endringsforslaget under Nr. 2 indeholdte Forstrift om, at der med Hensyn til de Stater, som gennem en kongelig Beslutning skulle kunne faae samme Begunstigelse, som § 1 tilstøder visse andre Nationer, skal indsættes en Bestemmelse om, at Kongen kan give en saadan, naar den an-

den Stat tilstøder Afgang uden Pas for dem, der høre hjemme i Danmark eller ankomme herfra. Vil det ikke, naar man vedtager dette Endringsforslag, være det Samme som ganske at overlade det til en fuldstændig Usikkerhed, til reent tilfældige Omstændigheder, om Lovens § 2 kan komme til at blive gjenneført eller ikke. Meningen er dog at tilveiebringe Pasvarens Ophævelse med Hensyn til saamange Stater, som man kan blive enig med om at ophæve den; men naar man fastsætter som Betingelse derfor, at den fremmede Stat skal ophæve Pasvangen, ikke blot for danske Undersaatter, men tillige for alle de Personer, som ankomme dertil fra Danmark, uden Hensyn til hvilken Nation de tilhøre, er det da ikke igunden det Samme som at gjøre Lovens § 2 saagodtsom ubrugbar? Naar man vil indlede en Forhandling med en fremmed Stat, har man det dog ikke i sin Magt, om den ogsaa vil gaae ind paa at ophæve Pasvangen for danske Undersaatter, da at sige: Vi skulle tillige indlade eder paa den Bestemmelse, at det ikke blot skal gjælde danske Undersaatter, men ogsaa alle de Ublændinge, der lægge Beien over Danmark og ankomme derfra til Eders Land. Jeg tør ansee det for soleklart, at det ikke gaaer an at optage en saadan Bestemmelse i Loven, hvorved man kun vil kunne indlade sig i Forhandling og Overenskomst med en fremmed Stat under Forudsætning af, at den ogsaa vil optage en saadan Bestemmelse.

Jeg troer, at allerede disse Bemærkninger ere saa afgjørende vægtige, at jeg med Hensyn til det omhandlede Punkt kunde ansee det overflødig at tilføie videre; men netop fordi der, i Erkjendelsen af Bigtigheden af, at Pasvangen snarest muligt bliver ophævet, og i saa stort Omfang som muligt, er indledet Forhandlinger med forskjellige fremmede Stater derom, skal jeg her tillade mig at fremhæve, hvad jeg i saa Henseende kan fremhæve, fordi det er kommet mig tilhænde paa en saadan Maade, at jeg kan gjøre denne Brug deraf. Jeg skal da bemærke, at der fra den nederlandske Regjerings Side er tilkjendegivet Beredvillighed til at gaae ind paa en Ophævelse af Pasvarenet i Forhold til danske Undersaatter, men det er ogsaa kun i Forhold til danske Undersaatter; der er ikke